UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lect[i]o q[ui]nta anselmi de exordio mu[n]dane salut[is]

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Auguſtinus. O mater dñi ſi
cut in prima femina abunda-
uit delictum: ita et in te ſuper
habundauit om̄is plenitudo
gratie. ⁊ ideo ſuper omnes. ig
nara delicti. Idem charitas
feciſti vt non ſolum maria nō
peccaret ſed nec peccatū cogi
tare potuit ⁊ ſup cunctos reſ-
uaſti ab omni labe peccati.
Origenes. Que neq̄ ſerpen-
tis perſuaſione decepta. nec
eius venenoſis afflatibus in-
fecta. Ambroſius. Hec ē vir
ga in qua nec nodus originał
nec cortex venialis culpe fuit.
℟. Equitatui meo in curribꝰ
pharaonis aſſimilaui te ami
ca mea. pulcre ſunt gene tue ſi
cut turturis. Faciamus adiu
torium ſile ſibi. ℣. Eo q̄ poſt
virū tuū alterū neſcieris: ideo
manus dñi confortauit te. ⁊
ideo eris benedicta in eternū.
Faciamus. Lectō q̄nta anſel
mi de exordio mūdane ſalutꝫ
Si quid originalis peccati i
ꝓpagatione matris dei extitit
illud ꝓpagantium non ꝓpaga
te fuit. deus enī inquit caſta-
nec confert vt inter ſpinas ⁊ a
ſpinis remota concipiatur: a-
latur et formetur. non potuit
hoc facere filius mr̄i ſue. pla-
ne potuit et voluit. q̄ ſi voluit
et fecit. ⁊ i epiſtola. Nō puto
inquit verum eſſe amatorem
virginis qui celebrare reſpuit

feſtum ſue conceptionis. ℟.
Fac tibi archam de lignis le
uigatis. ruptiq̄ ſunt fontes
abyſſi magne. Et factum eſt
diluuium peccati ſuper om-
nem terram. ℣. Archa vero
deifera eleuata eſt in ſublime
⁊ ferebatur ſuper aquas oper
tiq̄ ſunt omnes montes excel
ſi ſctōꝝ. Et. Lcō vi. ex dictis
ſcōꝝ. Cyrillus.
Poſt fili-
um temerarium eſt in Ma-
ria virgine ponere culpam ali
quam vel peccatuꝫ. Bernar
dus. Caro virginis ex adaꝫ
ſumpta maculas ade non ad
miſit. Thomas. Maria
ab omni peccato originali et
actuali immunis fuit. Do-
minicus. Sicut primus adā
fuit ex terra virgine ⁊ nunq̄
maledicta formatus ita de-
cuit in ſecundo Adam fieri.
Richardus de ſancto victo-
re Non decuit vt caro marie
qualicunq̄ foret obnoxia cul
pe. nam dei ſapientie indig-
num credimus vt quaꝫ ad lu
cem gentium deſtinauit pra-
uitate tenebre ſineret inuolui
nec erit ingratus matri ſue q̄
patri matriq̄ honoreꝫ p̄cepit
exhibere. ℟. Fiat mihi ſactua
rium ⁊ habitabo in medio eo
rū archā de lignis ſethim cō-
pingite et deaurabis eaꝫ auro
mundiſſimo intꝰ et foris. Et
pones ſuper menſam panes